

Peter von Scholten, ankesagen1852

Vestindiske sager i Højesteret

Transskriberet af Jens Villumsen 2025

Højesteret, Voteringsprotokol 1852B

[opslag 68]

<https://arkivalieronline.rigsarkivet.dk/da/billedviser?epid=21591161#415362,76505982>

Torsdagen d. 15 April

Nº 53.

Generalgouverneur P. v Scholten, Generalmajor Kammerherre, Storkors af Dannebrog, og Dannebrogsmænd
ctr

Justitsministeriet paa det Offentliges Vegne

Ved Commissionsdom af 5 Febr f. A. var Tiltalte, der actioneredes for sit Forhold i Anledning af Negeropstanden paa St Croix i Juli 1848 tilfundet at have sit Embede forbrudt samt at udrede alle af Actionen flydende Omkostnr, hvoriblandt i Salair til Actor Kammerraad Nyegaard 150⁰⁰ rdlr,

For Citanten mødte Justitsraad Liebenberg, der vedblev Sagens Deduction

Fredag d. 16 April

Mandag d. 19 ---

Tirsdag d. 20 ---

Onsdag d. 21 ---

Torsdag d. 22 ---

Fredag d. 23 ---

Mandag d. 26 --- og

Tirsdag d. 27 ---,

da han paastod: at Commissions Dommen underkjendes og tilsidesættes, hvorved Generalmajor v Scholten frifindes for Justitiens ubeføiede Tiltale, eller i al Fald for Æ Actors Tiltale i denne Sag.

For Indst mødte efter Ordre Advocat Buntzen, der paastod:

Onsdagen d: 28 April,

at Commissionsdommen stadfæstes eller skjærpes. Salair.

Torsdag d. 29 April

Vota:

Bretton: Ifølge Commissorium af 23 Decbr 1849 er Generalmajor og Kammerherre P. C. v Scholten Generalgouverneur i Vestindien pp. sat under Tiltale for sit under og i Anledning af Negeropstanden paa St Croix i Juli 1848 udviste Forhold som militair Høistbefalende og øverste Civil autoritet paa Stedet, ved en Commission bestaaende af Generallieutenant Bardenfleth, Generalmajorerne Steimann og Hedemann samt Assessorerne Justitsraad Mourier og Casse, og under Appel til Højesteret. Denne Actionsordre er ved Just. Minist. Skriv 17 Aug 1850 forklaret derhen, at den ogsaa angaaer Tilts Forhold ved at emancipere uden trængende Nødvendighed den ufrie Befolkning paa St Croix. Den 1 Febr: f A udtraadte General Bardenfleth af Commissionen, hvor øvrige Medlemmer bemyndigedes til ene at paakjende Sagen. Den 5 Febr afsagde Commissionen Dom, der gik ud paa, at Tilt. skulde have sit Embede forbrudt og udrede Actionens Omkostninger. Denne Dom har Tilt indanket for H R. Justitsministeriet paa det Offentliges Vegne er her mødt ved Advocat Buntzen efter ordre. – Af den Actor ved Commissionen, Procurator Kammerraad Nyegaard, af justitsministeriet under 31 Decb 1849 meddeelte Ordre sees det, at Tilt navnlig forlanges actioneret 1, for at have undladt at træffe de behørige Sikkerhedsforanstaltninger mod en Gjæring mellem Negrene, hvis Tilstedeværelse eller Betydning ikke kunde, eller i al Fald ikke burde, være forblevet ham ubekjendt, og i saa Hens. at have ladet det mangle paa den for en Embedsmand i hans Stilling pligtmæssige Omsigt; 2, for at han har undladt strax da han underrettedes om Urolighedernes Udbrud, Søndag Aften d. 2 Juli 1848, at tage de fornødne Forholdsregler og at træde op med Kraft og Bestemthed, men derimod ved sin Raadvildhed og Tøven at have været medvirkende Aarsag til, at Sagerne toge den Vending, at Regjeringen i Moderlandet blev betaget sin frie Beslutning om Emancipationens Ikrafttræden,

som een Gang forkyndt ikke lod sig tilbagekalde eller udsætte og 3, at han senere efter Emancipationens Forkyndelse indtil han formedelst Sygdom blev ude af Stand til at forestaae sit Embede, ladet det mangle paa fornøden kraftig Optræden mod de efter Emancipationen forøvede Excesser. –

Forsaavidt Tilt, under N° 1 actioneres for at have undladt at træffe de fornødne Sikkerheds Foranstaltninger mod en Gjæring mellem Negrene ei, er Tiltalte vel frifundet ved Commissionens Dom, og dette Punct vilde saa, da Sagen er indkommet til H R af for Tiltaltes begjæring alene, ikke kunde komme under Paakjendelse, hvis Tilt ikke havde erklæret sig utilfreds med den ham givne Frifindelse som ikke eclatant nok, da det hedder blandt andet i Dommen: "at der ikke er aldeles tilstrækkelig Grund til at forkaste Tilts Forklaring om at han har været undrende om Gjæringen, og at han altsaa ikke kan straffes for ikke at have truffet yderligere Foranstaltninger" "at det ei heller er utvivlsomt, at han har vist en saadan Mangel paa Omsigt, at han kan straffes". Tiltalte har angaaende denne Deel af Sagen erklæret, at han ikke har havt Kundskab om, at der existerede nogen Gjæring blandt den couleurete ufri Befolkning paa St Croix for at skaffe sig Friheden, eller at der i denne Retning fandt Agitationer Sted blandt Negrene. Spørges det nu, om det kan ansees oplyst, at der i længere Tid paa St Croix har været en Gjæring blandt Negerne, hvis Tilstedeværelse eller Betydning ikke kunde eller ial Fald ikke burde være forblevet Tilt. ubekjendt, og om det saaledes kan imputeres Tilt ikke at have truffet de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger mod denne Gjæring, bliver først at bemærke, at det af enkelte af Opstandens Ledere, der have været afhørte under Sagen, er forklaret, at der vil i nogen Tid have været en Art Conspiracy af Negere, men at den kun havde indskrænket sig til Aftaler mellem enkelte Hovedmænd nemlig Moses Robbert fra Butlersbay, George Franey M. William. Derefter havde der vel været Rygte tidligere paa Sommeren om at Negrene vilde forlange Friheden, men Planen til Opstanden var først lagt Ugen for end den udbrød af nogle faa Hovedmænd, der ved Emissarier havde underrettet Negrene om, hvor, og paa hvilke Signaler de skulde samles. Forsamlinger, der kunde vække Mistanke for Autoriteterne eller de Blanke vare slet ikke afholdte. – At Rygte om Opstand tidligere har kommet ud blandt den blanke Befolkning sees af Plantageier Doloro og Forvalter Boss m.Fl^s Forklaring om, omtrent 4 Uger for Opstanden at have hørt fortælle om en Neger, der kom løbende gennem Plantagen Mount Pleasant, og sagde, at nu (da Negrene paa Martinique havde faaet Friheden) var det ogsaa Tid for dem, endvidere, af at Kjøbmand Finlay 10 a 12 Dage før Urolighederne havde af et fricouleurt Fruentimmer Nancy Muggs hørt, at Negrene sagde at de skulde have deres Frihed og vilde forlange den d. 2 Juli, saavel, at det var var Planterne der forholdt dem den. Dette Rygte havde Finlay strax efter ~~h~~ meddeelt Major Logan, der derom vil have talt til Tilt, som skal have svaret ham at han ikke kunde troe det. Tilt vil ikke erindre, at han har havt saadan Samtale. – Politiemesteren i Frederiksted har forklaret Intet at have hørt, der kunde lede ham til den Tanke, at en Opstand var i Gjære, derimod har Politiemesteren paa St Thomas, overeenst. med hvad af Procurator Arnesen er forklaret, udsagt, at der allerede i Mai 1848 paa St Thomas ere fundne anonyme Breve der indeholdt, at det var nødvendigt at ophæve Slaveriet og at meget Ondt vilde afstedkommes hvis det ikke skete. Overeenstemmende med Politimesteren i Frederiksted have samtlige øvrige Autoriter dersteds forklaret at de ikke havde ringeste Anelse om Opstanden, dette gjelder ikke alene Vicedstadshauptmand Scholten, Fortshef Castonier, Politiajutant Diderichsen, Politiemesteren, men ogsaa de afhørte Plantageeiere og Forvaltere af de Plantager, paa hvilke Opstanden først er udbrudt, saavel som Miliceheferne m. fl. Tiltalte har for Commissionen forklaret, at ligesom han ikke havde Kundskab eller Formodning om Gjæring blandt Negrene, saaledes havde han heller ikke modtaget nogen Underretning eller Anmeldelse derom fra de ved kommende Politieembedsmænd eller fra Planterne eller under Samtalen med Logan (om hvad denne havde erfaret af Finlay) vil han ikke erindre, om Brevene der ere fundne paa St Thomas vil han Intet have erfaret. Han har vel givet Politiemesteren i Christiansted Fredericksen det Paalæg, at han ikke maatte være alt for rolig m Hs t Opstand, men han havde ikke havt nogen særlig Anledning til at anbefale saadan Forsigtighed. I Forhør 13 Juli 1850 har han fremdeles udsagt, at det i Perioden umiddelbart før Opstanden var kommet ham for Øre, at der mellem Negrene circulerede Rygter, navnlig om, at Tilt. fra Moderlandets Regjering skulde have modtaget Ordre til at emancipere Negrene, men at han holdt denne Ordre tilbage, samt, at det var ham ikke ubekjendt, at desl. Rygter indvirkede paa Stemningen blandt Negrene ligesom han ogsaa vidste, at der i den oftnævnte periode af og til afholdtes Møder af Negrene omkring paa Landet, dog, saavidt han havde erfaret, ikke hyppigere eller paa anden Maade end sædvanligt.

Det forekom endog Tiltalte – siger han endvidere – at Negrene i hiin Periode vare paafaldende rolige, paafaldende naar Forholdene tages i Betragtning, og at denne Rolighed tildeels maatte forklares ved deres Bestræbelse for at inddysse deres Foresatte, navnlig Plantere og Forvaltere, hvilket aldeles stemmer med hans Erfaring om Negrenes Character, hvorefter de pleie omhyggelig at skjule deres Forehavender. – Hvis det saaledes i Forhøret Anførte havde været Tiltaltes Tankegang førend Opstanden udbrød og ikke alene hidrører fra Betragtninger, han senere har anstillet for at forklare Opstandens Udbrud, maatte han være strafskyldig for ikke at have taget Foranstaltninger til at modvirke Oprøret; men det forekommer mig betænkeligt at gaae ud fra, at Tilt. har havt dagl: Tanker for Opstanden, saa meget mere som Tilt i Forhør 1 Febr 1851 har erklæret, at han ikke, da han afgav den ovennævnte Forklaring har havt den Maade for Øie hvorpaa han betragtede Forholdene i selve den Periode, der gik forud for Oprøret, idet han derved alene har sigtet til hans Opfatning i et senere Tidspunkt og navnlig den Tid, han afgav sin Forklaring for Commissionen, og som Commissionen ogsaa sees at maatte have opfattet Forklaringen overensstemmende med denne sidste Erklæring. Naar det fremdeles er anført mod Tilt at han har erkjendt at have havt en af Planter Henry Knight omforklaret Samtale med denne Mand hvorunder han havde raadet Knight, hvis Plantage ligger paa Vestenden, at staae sig godt med hans Negre, da der let kunde udbryde Uroligheder blandt Negrene i hans Nabolag, da har han forklaret denne Yttring derhen, at han da ikke har villet tænkt paa en almindelig Opstand, men en local Urolighed paa enkelte Plantager. – Efter Alt, hvad der under denne Deel af Sagen er blevet oplyst, skjønner jeg ikke rettere, end at man ikke tør antage, at Tiltalte har havt nogen Kundskab om, at Oprøret vilde udbryde, eller om den Agitation der gik forud for det, navnlig da Agitationen maa antages at være drevet skjult ved enkelte Personer hvis Virksomhed let kunde undgaae Autoriteterne og Tiltalte, ~~der~~ ogsaa de sidste Dage for Opstanden var paa en Reise paa St Thomas. De paa denne Øe fundne Breve kunne ikke paaberaabes mod Tiltalte, der ikke af Politiet er sat i Kundskab om dem. Som en Hovedgrund til at han ikke har været i Stand til at gribe nogen omfattende Sikkerhedsforanstaltning har Tilt. anført, at han savnede et ordentligt Landpolitie, og, at han savnede dette, hidrørte ikke fra, at han ikke tidligere havde gjort opmærksom paa dets Nytte, men paa Grund af at dets Indretning vilde have være for bekosteligt. At Tilt. ikke har troet paa nogen Opstand, fremgaaer af hans forskjellige Indberetninger 9 Novbr 1846, 16 Jan 1847, 30 Mai 1848, 10 Juni 1848 og 10 Aug f: A; thi om der end i disse tales om at der maa vises Opmærksomhed, at Negrene vare i Gjæring navnlig efter den franske Negerbefolknings Opstand paa Martinique, fremgaaer det dog stedse som hans Overbeviisning, at Roligheden ikke var truet paa de Danske Øer.

Tilt. paastaar fremdeles, at han ved hensigtsmæssige Foranstaltninger har søgt at forberede sig paa Eventualiteter; han indrømmer vel, at han ikke har givet Politimestrene en Ordre til at tilsee Roligheden blandt Negrene, og at han ikke har foranlediget den gamle svagelige Politimester Andreson i Frederiksted entlediget, men han har tillige i førn. Hs. anført, at han naturligviis ansaae at saadant specielt Paalæg om at gjøre deres Pligt overflødig og i sidstnævnte Hs. bemærket, at han havde adjungeret Andre... Politieadjudanten Diderichsen, og at han havde givet ordre til Politiet i Frederiksted hver 8de Dag at indberette om Tilstanden, og Tilt har som trufne Foranstaltninger anført, at han havde sørget for Artilleriehestenes Completering, Mandskabernes Øvelse i Geværers Indskydning, at han havde detacheret 18 Mand til Frederiksted og paalagt Tilsyn ned til Øerne ankommende Fremmede. Mere troer han ikke at han kunde gjøre, deels fordi Savnet af hensigtsmæssigt Landpolitie gjorde at han ikke kunde træffe enhver Foranstaltning, som senere kunde vise sig at ville have været hensigtsmæssige, deels fordi han maatte undgaae fremtrædende og iøinefaldende Foranstaltninger, hvilke efter Negrenes mistænkelige og hvis Character snarere vilde lede til at vække Urolighed end til at hindre den. Idet jeg efter det Anførte med Commissionen er enig i at Tilt i denne Sagens Post maa frifindes, troer jeg ikke at Frifindelsen kan motiveres paa en for Tilt. behageligere Maade end skeet ved Commissionsdommen, nemlig "fordi der ikke er aldeles tilstrækkelig Grund til at forkaste Tilt^s Forklaring om at have været uvidende om Gjæringen, og han altsaa ikke kan tilfindes Straf for ikke at have truffet yderligere Foranstaltninger – og fordi det ei heller er utvivlsomt at han har viist en saadan Mangel paa Omsigt ..." den synes nemlig at have været Anledning for Tilt. til at indskjærpe Politiet Tilsyn med Bevægelsen blandt Negrene og nøie Opmærksomhed paa disses

hele Forhold, og var et saadant Tilhold blevet givet Autoriteterne paa Øen vilde disse neppe have taget det saa lunkent, som Tilholdet blev med de første Efterretninger om Opstandens Begyndelse.

Sagens 2^{den} Post angaaer Tiltaltes Forhold fra det Øieblik, han fik Underretning om Opstandens Udbrud indtil den næste Eftermiddag, da han tilstod Emancipationen. Det imputeres ham, som nævnt, at han har undladt strax da han underrettedes om Urolighedernes Udbrud, Søndag Aften d 2 Juli 1848, at tage de fornødne Forholdsregler og at træde op med Kraft og bestemthed, men at han derimod ved sin Raadvildhed og Tøven har været medvirkende Aarsag til, at Sagerne toge den Vending, at Regjeringen i Moderlandet blev betaget sin fri Raadighed Beslutning om Emancipationens Ikrafttræden, som eengang forkyndt ikke lod sig tilbagekalde eller udsætte, ligesom der ogsaa bliver Spørgsmaal, om han ikke uden tilstrækkelig Nødvendighed har tilstaaet Emancipationen. Det Tidsrum denne Post angaaer er fra Søndag Aften eller Nat Kl 1½ til Mandag d 3^{die} Kl 4 Eftermiddag. M. Hensyn til det Factiske bemærkes, at om Søndagen d. 2 Juli 1848 om Aftenen omtrent Kl 8 mærkedes mellem Negrene i Nærheden af Frederiksted Uro og Bevægelse mellem Negrene, de ringede med Klokkerne paa Plantagerne og blæste i Skaller. Major Güllich kom ind til Byen fra sin nærliggende Plantage og meldte for Autoriteterne at Negerne vare i fuld Opstand; man vil at dog der ikke fæste Lid til ham. Samme Aften var General Scholten retourneret fra sin Reise fra St Thomas og var kommet til sin Bopæl Bulowsminde uden, som man havde ventet, at tage Veien over Frederiksted. Om Natten sendte Fortchefen Castonier ham en Melding om Oprøret og Kl 7 næste Morgen trængte Negrene ind i Frederiksted, nu afsendte ogsaa Politimesteren en Rapport til Tiltalte.

Negrene bleve stedse mere ustyrlige, Politieadjutant Diderichsen havde indladt sig i Underhandling med dem, der forlangte deres Frihed. Didrichsen henviste dem til Tiltalte, men de vilde ikke dermed nøies, Didrichsen maatte da love dem Friheden, og medens han skrev en Erklæring herom, som Politimesteren maatte ratihabere, nedreve de hans Huus og Politikammeret, hvorfor ogsaa flere Excesser forøvedes, navnlig blev et Huus tilhørende Kjøbmand Moore demoleret. Negrene truede med at sætte Ild paa Byen og traf Anstalter dertil, men man enedes endelig med dem, om at de skulde dermed vente indtil Kl 4, til hvilken Tid formeentes at kunne være der; de havde afslaaet at sende Deputation til Tilt. men forlangt, at han selv skulde komme. Den af Fortchefen i Frederiksted Søndag Aften afsendte Rapport til Tilt. kom denne i Hænde paa Bulowsminde om Natten Kl 1½. Tiltalte tilkaldte nu den sammesteds værende Chef for krigsskibet "Ørnen" Captltⁿ Irminger, med hvem han, Kl 2 omtrent, til Hest begav sig Fod for Fod – som han siger for personlig i den maaneklare Nat at observere, om der i Egnen ved Christiansted sporedes Uro blandt Negrene – til Christiansted, hvor han afholdt Ventilationer med flere civile og militaire Autoriteter om hvad der var at gjøre. Fortchefen der fik saaledes ordre til at holde Alt parat, Milicechefen til at samle deres Mandskab. Chefen for Brandcorpset, Major Keutsch og Politimesteren Frederiksen paatog sig ved paalidelige Couleurte at undersøge Tilstanden blandt Negrene i Christiansteds Omegn; disse Udsendinge kom tilbage Kl 6-7. og meldte at alt var roligt i en temmelig vid Omkreds fra Byen. Lieutenant Wood fik Ordre til at samle sit Ryttercorps, (der dog i den senere Tid var reduceret, og i Christiansted kun havde 6 à 7 Menige. Lieutenant Holstein ved det regulaire Militair blev beordret til at rykke ud med en lille Styrke til Plantagen Diamond eller til Kingshill, han skulde dække Christiansted. Nu kom der Underretning om Opstanden fra Tiltaltes Broder Vicedstadshauptmand Scholten og endelig Kl 8½ en Beretning fra Politimester Andresen.

Tiltalte afsendte derefter Major de Nully tilligemed hans egen Adjutant Ltnt Meincke for at undersøge Opstandens Natur og underrette Negrene om. Ligeledes afsendtes Procurator Øgaard som constitueret Politimester i Frederiksted. Kl 1 retournerede Lt^{nt} Meincke med Underretning om Tilstanden i Frederiksted. Tiltalte reiste da strax ledsaget af Meincke og Overretsassessor Rothe til Frederiksted, hvorhen han ogsaa beordrede Orlogsbriggen Ørnen. Efter sin Rapport til Regjeringen her, søgte han nu først at tale Negrene til Rette, men indrømmede dem strax efter, da han saae at dette ikke var muligt, Friheden; men han har senere indrømmet hvad af flere Deponenter er forklaret, at han uden Parlamentaren gav dem Friheden. Som Grund til denne Urigtighed i Rapporten har han paaberaabt deels Sygdom, deels at han ikke havde nogetsomhelst Document ved Haanden da han lige efter Sygdommens Ophør affattede beretningen.

Hans Forhold under denne Post falder naturligt under følgende tre Hovedpunkter:

- a. Tiden fra Kl 1½ Nat til 8½ Morgen

b. Fra Kl 8½ til Ankomsten til Frederiksted, og

c. Emancipationens Tilstaaelse.

Forsaauidt der under denne Post imputeres ham Raadvildhed, da maa det billiges, at Commissionen har antaget, at det er tilstrækkeligt klart, at Tilt. ikke har været raadvild, Commissionen har dermed – ~~under~~ – anseet Tiltalte strafskyldig, fordi han ikke i de 6-7 Timer efter Modtagelsen af Castoniers Rapport har søgt at blive nærmere bekendt med Omstændighederne og vedk Embedsmænds Foranstaltninger i Frederiksted for derefter at kunne tage sine Beslutninger, og fremdeles erklæret det i høi Grad strafværdigt, at han ikke i den Tid foretog noget skridt for at faae Urolighederne dæmpede, og specielt er det udhævet, at Tiltalte strax besluttede ikke at udsende militair Magt for at standse Bevægelsen, hvilket han antages at burde have gjort Forsøg paa.

a. Den Rapport Tilt. modtog om Natten til d: 3 Juli Kl 1½ fra Major Castonier i Frederiksfort lød: I dette Øieblik har jeg erholdt Kundskab om D^s Ex^{cl} Ankomst til Bulowsminde – det meldes, at i denne Deel af Landet ere Negrene i fuldkommen Oprør, man ringer overalt med Klokkerne. I Fortet ere de nødvendige Foranstaltninger tagne. De Rygter der circulere, ere saa forskjellige, at jeg ikke tør uleilige D^s Ex^{cl} med nogen af dem.

Efterskrift: Skibet Johanne Marie er ikke afseilet, men holder sit Mandskab armeret og Færdigt, saafremt de skulde requireres i land." – Man har imputeret Tilt. at han ikke strax ved Modtagelsen af denne Rapport reed til Frederiksted, istedetfor til Christiansted, men jeg skjønner ikke rettere end, at det var rigtigt, at han begav sig til Christiansted, der er Hovedstaden, Regjeringens Sæde og hvor de fleste Autoriteter og Hjælpemidler fandtes, hvorfra saaledes de fornødne Foranstaltninger lettest kunde træffes. At han ikke reed i Fart, med Fod for Fod den korte Vei dertil fra Bülowsminde, dertil har ham, som nævnt, anført en antagelig Grund. Da han ankom, samlede han efterhaanden Autoriteterne, hvilket var baade nødvendigt og nyttigt. Hensees nu til hvad Forestilling, Castoniers Rapport maatte vække om Urolighedernes betydning, troer jeg ikke at man kan gaae ud fra, at Tilt. har maattet forestille sig nødvendigviis, at Optøjerne vare af nogen særdeles alvorlig Natur, der tales ikke i Rapporten om, at Frederiksted var truet. Tilt. har forklaret, at han allerede da han modtog Castoniers Rapport formeente, at det, naar de opstaaede Uroligheder vedbleve, og det viste sig at være Negrenes alvorlige Villie at opnaae Emancipation, ikke vilde kunne undgaaes at indrømme denne, og han erklærede derhos, at det allerede dengang var hans Bestemmelse ikke at ville udsende militair Magt for at undertrykke denne Bevægelse, som i saadant Øiemed var opstaaet, idet han allerede da erkjendte det U hensigtsmæssige heri, hvormed han antog, at Militairets Udsendelse i al Fald kun kunde være tilraadeligt for at opretholde Orden. Naar det nu imputeres Tilt som en stor Ligegyldighed, at han ikke foretog noget strax, da han modtog Castoniers Rapport, men som han har forklaret først vilde afvente nærmere Underretning enten for Castonier eller fra Andreson om Urolighedernes Beskaffenhed, saa troer jeg at han ikke herved har paadraget sig Strafskyld, og jeg maae saa Hens. bemærke, deels at Castoniers Rapport ikke indeholdt noget Forlangende om Undsætning, tvertimod erklærer Castonier at have sat Fortet i Stand, og han finder ikke Anledning til at gjøre Tilt bekendt med de circulerende Rygter; dette sidste tyder paa, at han har betragtet det Hele som mindre betydende. At Autoriteterne i Frederiksted ogsaa paa den Tid ansaae Bevægelserne for Bagatel, sees af at de ikke vilde fæste Liid til Major Müllich, da han meldte, at Negrene i Omegnen vare i fuld Opstand. At Tilt. skulde have strax formodet, at Opstanden var af meget alvorlig Natur, kan ikke udledes deraf, at han d. 22 Juli 1850 har forklaret, at han strax formodede, at deres Hensigt var Emancipation; dette kunde han nemlig antage uden tillige at formene at den var almindelig i et større District, eller at Negrenes Bestemmelse var at molestere de Blanke eller ødelægge deres Eiendom. Spørgsmaalet om Tilt. har forseet sig ved ikke at benytte den militaire Magt til at dæmpe Oprøret, beroer for en stor Deel paa en Undersøgelse af, om Tilt. har havt tilstrækkelig Magt dertil. I Frederiksted var nu ved Opstandens Begyndelse i Fortet 27 Artillerister og en af Tilt sendt Forstærkning paa 15 Mand. Milicen i denne Bye viste sig ikke at kunne blive samlet for efter Opstanden og Brandcorpsset sammesteds var upaalideligt, ligesom det under Opstanden blandede sig med Negrene. I Christiansteds Fort havde Tilt foruden Artillerister af regulairt Infanterie 67 Mand under Major Gjellerup, hvilket strax var disponibelt, desuden Milicecorps, der ikke strax kunde samles, og et Brandcorps, der ikke kunde ansees for paalideligt og som efter dets Chefs Major Keutschs Rapport først samlede fuldstændigt Mandag

Eftermiddag. Ved at borttage det regulaire, strax disponible Militair fra Christiansted vilde Tilt blotte dette Øens Hovedpunkt; den Styrke der kunde afsendes, var jo ogsaa mindre betydelig lige over for store Masser af Negre, og dertil kommer at Tilt. efter hvad han har forklaret vilde undgaae at anvende militair Magt mod Negrene for ikke derved at bringe dem i en for exalteret Stemning, at det senere ikke vilde blive muligt at dæmpe deres Hevnjerrighed og Blodtrøst, og det kan ikke siges mod Tilt. at han uden Fare kunde sende det Militaire fra Christiansted, thi det sees at Negrene hurtig i dens Omegn begyndte Opstand, allerede Kl 6 om Mandag Eftermiddag modtog nemlig Tilt i Frederiksted, der er 4 Mile derfra, Underretning om, at Negrene flokkedes udenfor Christiansted – Man har anført mod Scholten, at han strax ved Castoniers Rapports Modtagelse skulde have udsendt en Snees 20-30 Ryttere for at sprænge Negrene – Dette Raad havde Captn Irminger givet ham. – men i saa Hens. kan intet imputeres ham, thi ved Ankomsten til Christiansted fandt han kun 7 Ryttere disponible under Ltⁿ Wood, og det var først Kl 7 om Morgenen at der samledes saa mange, at en Snees Ryttere kunde medfølge Lieutⁿ Holsteins Detachement. Under disse Omstændigheder mener jeg ikke, at det kan gjøres Tilt. til Brøde, at han ikke blottede Christiansted ved at afsende det Militaire, han kunde disponere over, til Frederiksted. –

Naar det fremdeles lægges ham til Last, at han ikke under Nattens Løb har indhentet yderligere Oplysninger om Oprørets Beskaffenhed, troer jeg heller ikke at han i saa Hens. har paadraget sig Strafansvar; man har meent, at han kunde have afbenyttet Castoniers Ordonnants, og dertil har han svaret, at han maatte befrygte at han vilde blive opsnappet, foreholdt at han i saa Tilf. maa have anseet Urolighederne for alvorlige, har han erklæret, hvad ogsaa for Rimeligheden for sig, at det Hele endnu dengang stod noget ubestemt for ham, og først senere antog en bestemtere Character tildeels ved Modtagelsen af Andresons Rapport men endnu mere da Efterretningen Kl 1 indløb, at han saaledes har svævet mellem forskellige Anskuelser om Oprørets Natur, idet han snart har anseet det for farligt snart for ubetydeligt, hvilket maa forklare, at hans Forhold nu kan synes inconsequent. Hvad der væsentligt maa komme i Betragtning til at frie Tilt for Straf for ikke at have søgt de yderligere Oplysninger bemeldte Nat, mener jeg ogsaa er den Omstændighed, at om Tilt. endog strax havde sendt ridende Bud til Frederiksted, vilde han ikke have faaet nøiagtigere Oplysning end han havde, thi Negrene vilde dog først være komne til Byen efter Buddets Afreise derfra, nemlig Kl 7 Morgen, og først da fik man Grund til at antage, at Opstanden var af alvorlig Natur.

Man har villet, at Tilt. burde have givet Castonier Forholdsregler strax, men ligesom Sidstnævntes Rapport ikke dertil indeholdt Opfordring, var den tillige saa ufuldstændig, at paa den ikke med Sikkerhed kunde bygges en speciel Instrux, Tiltalte maatte derfor kunne afvente yderligere Oplysninger, som han havde Anledning til at vente snart vilde blive ham tilstillede og saalænge stole paa, at Local-Autoriteterne i Frederiksted, forsaavidt deres Ressourser strakte sig, tage de fornødne Forholdsregler. Efter alt Foranførte mener jeg, at Tilt. ikke kan straffes for ikke at have truffet nogen videre Foranstaltning m Hs. t Frederiksted forend Andresons Rapport indløb om Morgenen, han kan ikke straffes, fordi man maa ansee det sandsynligst at en Anden i hans Stilling vilde have udviklet en større Activitet, al den Stund man ikke kan paavise, at nogen Skade er skeet ved hans Forsømmelse, og saadant seer jeg ikke at være oplyst.

I Forbindelse hermed bemærkes, at naar man har lagt Tilt. til Last at han ikke kort efter Modtagelsen af Castoniers Rapport selv tog til Frederiksted enten alene og ubevæbnet eller ledsaget af et Detachement Militair, da har Tilt. erklæret, at han havde tænkt paa at begive sig strax til Frederiksted for der at virke ved sin personlige Tilstedeværelse, men at han havde opgivet denne Tanke ved Underretning om, at Negrene havde været betænkte paa at bemægtige sig hans Person Aftenen iforveien, naar han, som man havde ventet, paa Hjemveien fra St Thomas passerede fra Frederiksted til Bülowsminde. Hvorfra Tiltalte har faaet denne Underretning, er ikke oplyst, hans Kammertjener som han antog for sin Hjemmel, vil først om Mandag Eftermiddag have berørt dette Rygte for ham, men det er vist at flere Personer om Natten og Morgenen d 3^{die} under Ventilationerne med Tilt have fraaadet ham at forlade Christiansted da han mulig eller sandsynlig vilde blive opsnappet og til Fange taget af Negrene. Denne Ytring har navnlig Politimesteren Frederichsen brugt. Dette maa disculpere, at Tilt ikke reiste alene til Frederiksted. Var han reist med et Detachement, mener han, vilde han ikke have kunnet opnaae sin Hensigt at dæmpe Urolighederne og berolige Negrene, hvilke han tvertimod yderligere vilde have opbragt. Han vilde ogsaa

derved have blottet Christiansted, hvilket Punkt han som nævnt ansaae som Hovedpunktet, og ikke turde berøve det regulaire Militair, ligesaa lidt som – hvor Captn Irminger forlangte – Orlogsbriggen Ørnen, som desuden efter Farvandets Beskaffenhed ved Christiansted kun vanskelig kunde lette om Natten, og som ikke kunde antages at ville have naaet Frederiksted betimeligt, selv om det strax om Natten havde lettet.

b. Den yderligere Underretning, Tilt havde afventet, ankom d. 3 Juli om Morgenen Kl 8½, da han ved en Ordonnants erholdt en Skrivelse fra Politiemester Andreson, der gik ud paa, at "siden lidt efter Kl 8 igaar Aftes begyndte det med Ringen og Tuden i Skallen saavel paa Nordsiden som paa Sydsiden og saavidt det kunde høres, overalt paa Plantagerne, hvilket endnu vedvare vexelviis, men nogen videre Voldsomhed vides endnu ikke at være forefaldet. Da Landeveiene efter Forlydende ere farlige at passere formedelst urolige Folk, som høres at være paa flere Steder" – bedes det undskyldt, at Brevskriveren ikke personligt indfinder sig - - - han udbeder sig hvad Forholdsregler der fra Politiets Side maatte være at iagttage - - - "Ildspasættelse har ikke været at opdage - - - ordonnantsen vil nærmere melde hvorledes Tingene staar. Paa Convolutten stod: "Som Rygtet just nu gaaer ville Landnegrene komme til Byen i dag Kl 12, hvis de ikke høre noget fra Generalen."

Hvad nu Scholtens Adfærd angaaer i dette andet Tidspunkt, fra Modtagelsen af denne Rapport indtil om Eftermiddagen Kl 4, da Emancipationen fandt Sted, mener jeg ligeledes, at han til sin Retfærdiggjørelse paaberaabt sig Momenter, som ikke kunne forkastes, om end hans Anskuelse i det Hele ikke nu aldeles maatte befindes at have været de rigtigste og hans Fremgangsmaade den Hensigtsmæssigste, og man maa her ogsaa fastholde, at han er gaaet ud fra den Hovedanskuelse, at det vigtigste, han havde at gjøre, var at dække Christiansted. Kort efter Modtagelsen af Andresons Rapport afsendte han Cancellieraad Øgaard som constitueret Politiemester i Frederiksted, fremdeles gav han Oberst de Nully den Høistbefalende om Militairet efter ham, og en Mand, der var yndet af Negrene, og sin Adjutant Premierlieutenant Meinicke det Hverv at reise til Frederiksted for at berolige Negrene og recognoscere Forholdene. Tiltalte ~~veed~~ kunde efter Indholdet af Andresons Rapport ikke med Vished antage, at Negeroptøjerne vare andet end Uroligheder for at erholde Emancipation, at de vilde udarte til Voldsomheder eller at saadanne vare begyndte, kunde han ikke vide, han gjorde Ret i ikke selv at reise, for ikke ved at blive fangen at udsættes for at aftvinges Emancipationen, hvis denne paa nogen Maade kunde undgaaes, i Valget af de Nullys Person viste han tilbørlig Skjønksomhed, og han formener at have opfordret de Nully til at bevæge Negrene til at underhandle med ham ved Deputationer. Vel har de Nully erklæret, at han ikke blev instrueret i denne Retning, og Scholten har dertil bemærket, at han saa ikke med Bestemthed kan vedblive at have givet de Nully saadan Information, hvilken han da i al Fald gav hans Ledsager Ltnt Meincke. Efter hvad der er oplyst forekommer det mig ogsaa rimeligt, at han virkelig har sagt det ogsaa til de Nully; thi strax da denne kom til Frederiksted opfordrede han Negrene til ved Deputerede at henvende sig til Tilt. to af hvert Hold, og for øvrigt at begive sig hver til sit, hvortil Negrene sagde, at det vil de da ikke indlade sig paa, da de saa tidt vare blevne narrede, hvorimod Tilt selv skulde komme til dem. Dertil kommer at der før de Nullys Afreise beviislig har været Tale i blandt Scholtens Angivelse om Opfordring til Negrene at sende Deputerede, og at Tilt, da han udsendte Lieutenant Holsteins Detachment om Morgenen til Dækning af Christiansted havde beordret at lade Deputationer af Negre passere. Det kan ikke lægges Tilt til Last, at han ikke besvarede Andresons Rapport, thi dette blev uforholdent da han udsendte Øgaard, de Nully og Meincke med Paalæg at handle efter Conduite. Kl 1 retournerede ~~nu~~ Lieutenant Meincke og medbragte den Underretning til Tiltalte, at Negrene vare i Frederiksted, hvor de vare begyndte med at demolere Huse og forøve andre Excesser samt truede med at ødelægge Alt med Ild og Sværd, hvis Tilt. ikke indfandt sig blandt dem til Kl 4, ligesom de ogsaa havde samlet Magasstakke til Byens Antændelse.

c. Ved Modtagelsen af denne Underretning bestemte Tiltalte sig til strax at afreise. Han beordrede Chefen for Briggen Ørnen strax at lette og gaae til Frederiksted, han medtog selv derhos Lieutn Meincke og Lands Overretsassessor Rothe og da han passerede Lieutenant Holsteins Detachment, beordrede han dette at følge efter sig. Omtrent Kl 4 ankom han til Frederiksted og han emanciperede da strax, uden at conferere med Autoriteterne i Byen, Negrene ved at raabe til dem, da han kjørte gennem Dem, "I ere frie – Gaae nu hiem." Til Forsvar for at Tilt saaledes gav Emancipationen, kan det ikke paaberaabes, at Regjeringen i det aabne Brev 22 Sept 1848, hvorved Emancipationen stadfæstes, siges at have "befal det"

den af ham trufne Foranstaltning; thi Regjeringen kunde, naar den som Følge af Tilts Forhold saae sig nødsaget til at stadfæste Emancipationen, ikke vil bruge andre Udtryk i en offentlig Bekjendtgørelse. – Derimod maa det i Tilts Faveur udhæves, at for bestandig i alle Indberetninger og Forklaringer har udtalt det som sin Overbeviisning, at der for hen, da han ankom til Frederiksted, var en bydende Nødvendighed til at emancipere strax. Om han endikke har havt saadan aldeles bestemt Anskuelse da han forlod Christiansted, er han dog blevet betydelig bestyrket i den ved Samtaler underveis med Assessor Rothe, der var af den Overbeviisning, at nu da Excesserne havde ubehindret været i 12 Timer og derover, var der Intet at gjøre for Tilt: uden at tilstaae Emancipationen. Ved paa Reisen at udvikle denne Anskuelse for Tilt, har Ass. Rothe tillige anmodet denne om, hvis han emanciperede, da ikke at indlade sig paa Underhandlinger eller holde Taler, da han saa let vilde være udsat for at misforstaaes, og saadan Misforstaaelse kunde forvolde Ulykker for Byen og Øen. –

Tilt^s Forklaring gaaer ud paa, at da han reiste fra Christiansted, var han ikke bestemt paa at tilstaae Emancipationen, hvilket han saa vilde hvis Forholdene gjorde det nødvendigt, dog antog han det for sandsynligt, at dette vilde være Tilfældet, men meente dog at den endelige beslutning maatte beroe paa det Indtryk, han modtog ved Ankomsten til Frederiksted.

Commissionen, der har domfældet Tilt. har uden bydende Nødvendighed at have tilstaaet Emancipationen, har væsentlig bygget Domfældelsen paa hans egne Forklaringer i Forhør af 22 Juli og 24 Juli 1850. I førstnævnte Forhør har han forklaret, at det blev ham ved Ankomsten til Frederiksted aldeles indlysende, at han øieblikkelig maatte indrømme Emancipationen, hvilket han ogsaa strax gjorde uden at oppebie Holsteins Detachment eller Briggens Ankomst, skjøndt det var at vente, at disse snart maatte arrive. Da han fandt det hævet over al Tvivl, at han maatte skride til Emancipation, havde han saa meget mindre Grund til at afvente Detachmentet og Briggen, som han kun ved uden mindste Ophold at opfylde Negrenes Fordringer antog at kunde være sikker paa at kunne berolige dem, men at det, naar han holdt Tiden hen, og Negrene derefter erfarede Detachmentets og Briggens Ankomst, maatte befrygte at ville antage at Tilt havde ført dem bag Lyset, og da muligen vilde skride til alle haande Excesser. Forøvrigt – hedder det – vedgik han at det maaske nok havde været muligt under de daværende Omstændigheder at indgaae definitivt at indrømme Negrene den fordrede Emancipation, og at det maaskee havde ladet sig gjøre at holde Tiden hen navnlig ved Løfte om at ville andrage Negrenes Løfte Fordring for Kongen og da ved hensigtsvarende Forestillinger at bringe Negrene til at oppebie Kongens Bestemmelse, men Tilt. erklærede, at han netop ikke fandt at burde slaae ind paa Denne Vei, fordi han antog, at det dog for den herværende Regjering vilde, som Forholdene nu engang stode, have været nødvendigt at indrømme Emancipation, og at beslutningen herom var blevet henstillet til Kongen, vilde da efter Tilt^s Formening have medført, at der uundgaaelig maatte tilstaaes Planterne Erstatning i Anl. af Emancipationen, hvilket han derimod ikke troede at ville blive nødvendigt, naar han selv afgjorde Sagen ved at erklære Negerslaverne frie, hvorved Sagen stilledes saaledes, at Emancipationen fremtraadte som en umiddelbar Følge af Omstændighedernes Magt. Tiltalte blev i Anl. af denne Erklæring gjort opmærksom paa, at selve denne Erklæring forudsætter, at der ikke i det Øieblik. han udtalte Emancipationen var nogen i de daværende Omstændigheder begrundet ubetinget Nødvendighed herfor, hvortil han svarede, at han holdt sig overbeviist om, at den herværende Regjering under alle Omstændigheder vilde seet sig nødt til at gaae med paa Emancipationen, og at et Forsøg paa ved militair Magt at holde Emancipationen tilbage i den bestemte Periode af 12 Aar vilde have fordret en meget betydelig militair Styrke og medført særdeles store Udgifter for Statskassen samt ledet til megen Blodsudgydelse og endda neppe have ført til Maalet. Han lod endvidere bemærket, at naar han havde udtalt, at det mueligen kunde have ladet sig gjøre paa den ovenantydede Maade at holde Sagen hen, saa har han ogsaa kun udtalt dette som en Mulighed, og det er ham ligesaalet nu, som det da han decreterede Emancipationen, var ham klart, at den ommeldte Fremgangsmaade endeligen kunde lede til at dæmpe Opstanden.

Han erkjendte, at hans foranførte Erklæring forudsætter, hvad der ogsaa er hans endelige Mening, at der ikke i det Øieblik Emancipationen skete, i og for sig var nogen ubetinget Nødvendighed herfor tilstede, efterdi der som meldt forelaae i al Fald som mueligt et andet Alternativ; men den Omstændighedernes Magt, han under hiin Erklæring har omtalt, vilde efter hans Overbeviisning i alt Fald gjøre sig gjeldende for

Regjeringen, og det stod derfor klart for ham, at Vanskelighederne paa den bedst mulige, og, som han antog med den fraværende Regjerings Villie meest overeenst. Men de kunde løses ad den Vej, han betraadte, hvorved det efter hans Anskuelse ene kunde opnaaes at see den formeentlige dog uundgaaelige Emancipation gennemført uden den Erstatning til Planterne, som andetsteds maatte have udredet. Han antog at Statskassen ikke turde bebyrdes med en saadan Erstatning - - - dette anseer han som sin Pligt at afvende, og det er derfor at han i Erkjendelse af de vanskelige Forhold, hvorunder han befandt sig - - - besluttede sig til paa egen Haand at fuldbyrde Emancipationen. –

Skjøndt Commissionen af de nu refererede Forklaringer har udledet, at Tiltalte vedgaaer ikke at have befundet sig i den Nødvendighed at emancipere Negrene ved sin Ankomst til Frederiksted, troer jeg dog, at meget taler for, at det ikke har været hans Mening at gjøre en saadan Vedgaaelse, og at han kun har villet indrømme, at det havde været en Mulighed for ham at forsøge paa ved Forestillinger at bevirke en Udsættelse af den endelige Bestemmelse om Emancipationen, men at han, ligesom han ikke har havt nogen Tro til at saadant Forsøg vilde lykkes, heller ikke har antaget det for hensigtsmæssigt, men tværtimod for urigtigt og farligt. Naar det af hans Forklaring kan udledes, at han maa have antaget Emancipationen for unødvendig, da han har indrømmet den for at spare Statskassen for de betydelige Udgifter en Emancipation decreteret af den herværende Regjering maatte foranledige i Erstatning til Planterne, skjønner jeg ikke at der er Grund til at antage, at dette er en Betragtning, han har anstillet ved Ankomsten til Frederiksted, men at det er noget han tidligere har tænkt sig, naar han inden Ankomsten dertil har overtænkt Emancipationsspørgsmaalet, det fremgaaer nemlig klart af hans øvrige Erklæringer, at han har anseet Emancipationen som en Nødvendighed da han decretetede den, og han har ogsaa ved sit Møde for Commissionen d 27 Juli 1850 ved at henholde sig til sin Skrivelse til Justitsraad Liebenberg af 22 Decbr 1849 vedblevet, at han kun paa Grund af tvingende Nødvendighed tilstod Emancipationen. Denne hans sidste Erklæring er aldeles overensstemmende med hans første Forklaringer, og det er ikke umærkeligt, at Commissionen ved at paaberaabe Indholdet af Forhøret 22 Julii 1850 med Tiltalte ~~ikke~~ har benyttet det ~~ved at der~~ paa en mildere Maade end det havde været mueligt at udtydet det, hvilket formeentlig tyder hen paa, at Commissionen har indseet Rigtigheden af hvad blandt andet af Assessor Rothe er forklaret om, at Tiltalte mangler Evne til at udtrykke sig tydeligt, saa at hans Erklæringer ikke ganske kunne tages efter Bogstavet. Hertil kommer en Betragtning i Tiltaltes Faveur som forekommer mig af særdeles Betydenhed, Den nemlig, at alle de derom afhørte Deponenter ere enige i, at da Scholten kom til Frederiksted var det aldeles nødvendigt at Emancipere gavis, hvis Fare for Byen, Landeiendomme og den blanke Befolkning skulde undgaaes, men er dette det factiske Forhold, da bør Tilt. ikke lide under, at han ved et enkelt Commissionsforhør ikke har udtalt sig med tilstrækkelig Tydelighed. Jeg mener herefter, at Tilt. ikke har forseet sig ved at give Emancipationen, da han tilstod den, og dens Nødvendighed forudsat, antager jeg at han ikke bør straffes for, at han ikke forinden han gav den, har desenteret dens Nødvendighed med de nærmeste civile og militaire Autoriteter, og om denne Forhandling optaget Protocol.

Sagens trede Post angaaer som nævnt Tilts Forhold efter Emancipationen, navnlig, at han har ladet det mangle paa kraftig Optræden mod de efter Emancipationen indtil han formedelst Sygdom blev ude af Stand til at forestaae sit Embede, forøvede Excesser. Med hensyn til det Factiske udhæves, at Tiltalte, strax efterat have givet Emancipationen, begav sig ind i Fortet, hvor han Kl 6 ved Expres underrettedes om, at Negrene samledes ved Christiansted. Han ilede nu derhen, hvor han ankom Kl. 8-9, Lieutenant Holstein lod han blive til næste Morgen i Frederiksted. – Negrene maa efter den Tid, da Tilt modtog Anmeldelsen om at de reiste sig i Egnen ved Christiansted, der have begyndt Opstanden forend Emancipationen tilstodes i Frederiksted. I Christiansted havde By..... samlet sig, derimod var der ved Tilt^s Ankomst ikke skudt Alarm for at indkalde Landmilicen, da derved Opstanden blandt Negrene lettelig kunde forøges. En stor Stimmel Negre nærmede sig Byen paa det Sted, hvor Ltⁿ Mac Cutchin var posteret, for at fjerne dem skjød han først et løst Skud med Kanon, senere da det ikke hjalp, lod han skyde med Cardætscher og Musketter, saa at Negrene fik flere Døde og Saarede. Tiltalte, der imidlertid var ankommet og hidtil havde betænkt sig paa, om han burde skyde Alarm og derved bortkalde Plantere og Forvaltere fra deres Eiendomme paa Landet, begav sig, da der efter at Skuddene fra Mac Cutchins Post vare faldne, fra Fortet var blevet skudt Alarm, ud blandt Negerhobene, hvilket han gjentog flere Gange, og ved at forkynde Emancipationen lykkedes det ham at

berolige Hobene, der vilde trænge ind i Byen. – Fra Frederiksted, hvor Tilt., som nævnt havde efterladt Holsteins Detachment, udsendtes flere Mænd med Hverv at pacificere Negrene ved Forkyndelse af Emancipationen, navnlig Assessor Rothe, Oberst de Nully og Major Güllich, ligeledes reed Tilt. i samme Hensigt ud baade om Mandag Aften og om Tirsdagen den 4de, paa hvilken Dag han ogsaa udsendte Præsterne i samme Øiemed, men intet Militair. Naar Commissionen har anseet Tiltalte under denne Post ved Totaliteten af de fremkomne Data utvivlsomt skyldig i en høi Grad af Lunkenhed og Slaphed i Opfyldelsen af sin Pligt at standse de stedfundne Excesser, maa den formentlig nærmest have havt hans Forhold om Tirsdagen for Øie, thi om Onsdagen d 5te og om Torsdagen d: 6te Juli, paa hvilken Dag han nedlagde Commandoen, udsendte han militaire Detachementer paa Landet for at standse Uordenen og indbringe Oprørere. Det om Onsdagen udsendte Detachment fandt ikke Modstand undtagen af en enkelt Hob Negre. Assessor Rothe, der var medgivet det som Civilcommissair, har derom forklaret, at det ikke var Negrene der skjøde paa Militairet, men alene omvendt. Hvorvidt Major Gjellerup d. 6 Juli har truffet Modstand, er ikke oplyst, men efter denne Dag have endnu flere Excesser fundet Sted, navnlig er det oplyst, at Forvalteres Huse og Meubler ere blevne ødelagte, Sukkerstykker afbrændte, derimod sees ingen Plantageeiere at være blevne angrebne og nogen af den blanke Befolkning at være blevne molesterede, naar undtages, at to Forvaltere, der stod ved Milicen, sige at være blevne attaquerede om Tirsdagen og den ene saaret, dog ikke videre end at han næste Dag deltog i Recognosceringen. Om Tirsdag havde ogsaa Lieutenant Holstein et Detachment et Sammenstød med Negerhobe, der spærrede Veien, men splittedes ad, da der blev skudt paa dem.

Den 6te Juli tiltog Tilts Ildebefindende, hvoraf han i flere Dage vil have lidt, saaledes at han saae sig nødsaget til at overgive Commandoen over Militairet til Major Falbe, derhos tilskrev han Geuverneur Oxholm paa St Thomas om at overtage hans befaling som General Gouverneur. Allerede tidligere havde han henvendt sig til Gouverneuren paa Puerto Rico om Undsætning af spanske Soldater.

Jeg antager ikke, at det kan imputeres Tilt. som Slaphed og Lunkenhed, at han forinden han udsendte Militair for at dæmpe Excesserne, først forsøgte at dæmpe Opstanden, der ikke var grundet i Forbittrelse mod den blanke Befolkning, men i en naturlig og legende Attraae blandt Negrene efter at erholde Friheden, ved Udsendinge, der udbredte Proclamationer af Emancipationen. Han maatte kunne vente at Opstanden af sig selv vilde ophøre, naar Emancipationen var bragt til almindelig Kundskab, og det viste sig ogsaa, at de bedre stemte blandt Negrene strax efter Emancipationens Forkyndelse vare virksomme for at hindre Uorden. Det kan langt fra dadles at Tilt. saaledes har forøgt Rolighedens Gjenoprettelse ved mildere Midler og undladt strax at udsende Militair, førend han kunde antage Emancipationen almindelig bekjendt, og derved hindret Blodsudgydelse.

Der er Spor i Sagen til, at de Skud, der ved Christiansted rettedes mod Negrene, have bidraget til at forbitte Stemning og vanskeliggjøre Ordens Tilveiebringelse, og et Sammenstød om Torsdagen mellem Militair og Milice paa den ene og Negrene paa den anden Side vilde neppe have bidraget til Ordenens hurtigere Tilbagevenden. Hans øvrige Forhold om Tirsdagen vidner heller ikke om Slaphed og Lunkenhed, naar navnlig Hensyn tages til at han alt da var afficeret af Sygdom. Han reed selv personlig, som nævnt, flere Gange ud blandt Negrene for at bevæge dem til at ophøre med Excesser. Om Torsdagen, da Tiltalte nedlagde Commandoen, vare disse for største Delen standsede. Mod hans Virksomhed om Onsdagen og Torsdagen findes intet at erindre. – Angaaende Tiltaltes Helbredstilstand under Urolighederne har Garnisonslægen Knudsen attesteret, at han Mandag Aften efter Tilt's Hjemkomst fra Frederiksted fandt ham som Følge af Udmattelse, Søvnløshed og Sindslidelser saa angrebet og forstyrret i sin Tankegang, at Lægen ikke antog, at han kunde fatte nogen Idee om Noget, men sig selv mægtig var han dog, om Tirsdagen var han noget bedre skjøndt han ikke havde sovet, men dog saa svag, at Lægen ikke antog, at han kunde foretage sig alvorlige Ting, om Onsdag Morgen syntes han atter noget oplivet, men om Torsdagen laae han i Sengen aldeles tilintetgjort og syntes at lide af Krampetilfælde og Symtomer der tydede paa Apoplexie. Det forekom Lægen som om Tilt. derefter blev slettere og slettere, han vedblev at være i en exalteret Tilstand, han hverken sov eller spiste.

Efter Alt, hvad jeg saaledes har releveret og bemærket antager jeg, at Tiltalte maa blive at frifinde for det Offentliges Tiltale; thi, er der end i hans Opførsel Adskilligt, som kunde synes at røbe Mangel paa Conduite

eller Energie, maa man bemærke, at Omstændighederne vare i høi Grad kritiske og vanskelige og han havde mange Hensyn at tage, samt at man med Hensyn til de Puncter, hvor noget synes at kunne imputeres ham ikke tor tabe af Sigte, at Tiltalte fra Begyndelsen af Urolighederne var angrebat af Sygdom, der tilsidst gjorde ham udygtig til længere at fungere. Med Hensyn til Actionens Omkostninger antager jeg, at Tilt. ikke kan undgaae at tilsvare dem, da han deels under Commissions Forhørene har afgivet Forklaringer, der give det Offentlige Krav paa at fritages for at udrede dem, og da deels fler Puncter af Sagen, hvor der spørges om Tilt. har viist den Energie, der maatte fordres af en Mand i hans Stilling, ere meget svage. Advocat Buntzen der er mødt efter ordre paa det Offentliges Vegne og har paastaaet Salair maa tilkjendes saadant efter Reglerne for Justitssager som Actor med 30rd

Concl:

Citanten bør for Tiltale i denne Sag fri at være. I Henseende til de idømte Omkostninger bør Commissionens Dom ved Magt at stande. I Salarium til Adv: Buntzen for Hst betales 30rd

Thomsen er enig i at Tiltalte ikke paalægges noget Straffeansvar, thi om han end har ladet det under Sagens to første Poster flere Forsømmelser falde til Last – navnlig ved ikke at skaffe sig nøiagtigere Kundskab om den truende Opstand, samt ved ikke at træffe Forberedelser mod denne Eventualitet, og derved at han ikke efter Oprørets Udbrud har truffet alle de Foranstaltninger, som man billig kunde vente af en Mand, hvem saa høi en Stilling var betroet – saa skjønner jeg dog ikke at disse Forsømmelser er af den Betydenhed, at de, navnlig naar hensees til hans Alder og svækkede Helbred, kunne paadrages Straf. Ang: Act^s Omkstn ligl enig.

Rottbøll finder det vel tvivlsomt m. Hs. t. enkelte Puncter, om det ikke havde været rigtigere, at Gen^{rl} Scholten havde forholdt sig anderledes end han gjorde, men jeg finder det vanskeligt at sige, at han i den eller den bestemte Henseende har feilet: det er ikke vanskeligt bagefter at paavise Muligheden af et andet Resultat, hvis en anden Fremgangsmaade var blevet fulgt, men Sikkerhed for at et saadant Resultat derved vilde være blevet opnaaet savnes. Det der forekommer mig meest graverende for Tilt. er at han lod Tiden hengaare saa godt som ubenyttet fra Kl 1½ om Natten indtil Kl 8½ Morgen, uden at han selvstændig søgte Oplysning om Tilstanden i Frederiksted, samt at han ved Ankomsten til denne Bye øieblikkelig lod sig bevæge af Forholdene dersteds til at tilstaae Emancipation. Til hans Undskyldning taler dog, at han først ved Modtagelsen af Andresons Rapport fik Underretning om, at Frederiksted var et truet Punkt, og at det efter det Oplyste ikke kan antages muligt, at han med nogen Nytte kunde indlade sig i Underhandlinger med Negrene ved Ankomsten til Frederiksted. At han maa tilsvare Omkostningerne bygger jeg paa hans Forklaringer til Commissionsforhørene. –

Rothe ligl, dog tilkjender jeg ikke Adv: Buntzen Salair da han selv har sagt, at han ikke var Actor, og yttret Tvivl om det tilkom ham. Han er nærmest at betragte som en Sagfører, der er tillagt Ordre i en bestemt Sag.

–

Nielsen som Kmhr Baron Bretton, siger dog heller "Actionens Omkostninger" end de idømte Omkostninger ved Commissionen var det correct at omtale Actions Omkst. Buntzen maa have salair som Actor.

Stellwagen ligl enig med Kmhr Baron Bretton, Man vilde vist feile ved at betragte Tilt: alene som den øverst Befalende over det Militaire, man maa ved Bedømmelsen af hans Forhold ogsaa tage væsentlig Hensyn til, at Ledelsen af samtlige Coloniens Anliggender var ham betroet, og at han muligen ved at bruge en Fremgangsmaade, som for en Øverstbefalende over det Militaire kunde synes tvetydig, har truffet det for det Almindelige Bedste. Det sees af Acterne, at den Blodsudgydelse, han ikke var saa heldig at kunne hindre har bidraget til at vanskeliggøre Ophøret af Urolighederne. Concl. som B. Bretton.

H J Koefoed Forsaavidt det er lagt Citⁿ til Last, at han ikke har havt Oplysning om hvad der forberedes blandt Negrene paa Plantagerne og ikke truffet kraftige Foranstaltninger til at gaae en mulig Opstand imøde, er der,

efter min Mening Intet oplyst, som kan paadrage ham Strafansvar. Den af ham d. 13 Juli 1850 afgivne Forklaring angaaende Negrenes Rolighed, der lod sig forklare som en bestræbelse for at inddysse deres Foresatte, skulde vel synes at kunne paaberaabes mod ham, men det Forhold som samme Dag er skeet: "at den af ham omtalte paafaldende Rolighed mellem Negrene maatte synes at kunne have afgivet et Indicium til i nogen Grad at opvække en Formodning i den berørte Henseende, viser at Tilt^s Forklaring altsaa dog ikke har gaaet ud paa, at bemeldte Negrenes Rolighed vakte nogen Formodning hos ham.

Hvad angaaer hans Forhold efter at han Natten mellem d. 2 og 3 Juli 1848 Kl 2 havde modtaget Melding fra Castonier om at Negrene paa Vestenden vare i fuld Oprør, da skulde det vel synes, at hans Ytring om "at han maatte søge at sikkre Christiansted" taler mod hans Anbringende om ikke at have anseet de Uroligheder, om hvilke han saaledes fik Underretning, for at være af nogen Betydenhed, da han i saa Fald ei heller havde havt Anledning til at henvende særdeles Opmærksomhed paa Christiansted, men det kan dog ikke være afgjørende imod ham da han har paaberaabt, at han var i en Uvisheds Tilstand, som medførte, at han ikke ganske kunde berolige sig ved, at det var under betydelige Optøier, Anmeldelsen angik. Forsaavidt han i øvrigt først har truffet Foranstaltninger til Christiansteds Beskyttelse, skjønner jeg ikke at han i sine Bestræbelser i saa Hens er gaaet forvidt. Vel var der nemlig d. 2^{den} og ud paa Eftermiddagen d 3^{die} Juli roligt i Christiansteds Omegn, men der havdes ingen Oplysning om, hvorvidt denne Rolighed var en Følge af Plan eller ikke og kunde navnlig saaledes inden Negrenes Holdning paa Østenden var udforsket, ikke stole paa, at Roligheden vilde vedvare. Da Negrene havde reist sig for Friheden, kunde det snart formodes, at en Plan var lagt mellem Negrene paa hele Øen, og det maatte da befrygtes, at ogsaa Christiansted pludselig kunde blive oversvømmet af en Negermasse, naar ikke en tilstrækkelig Magt havdes til at holde den ude derfra. At Bevægelsen ikke strax udbredtes til den østlige Deel synes at have været tilfældigt. Planen var nemlig ~~bere~~ lagt paa Butlersbay paa den nordvestlige Kant af Landet og paa nogle nærliggende Plantager. Hovedmændene stode i Forbindelse med nogle Negre i Frederiksted og fra dem. Plantage bleve B..d udstedte til de andre Plantager især paa Nordsiden og til hen imod Midten af Landet; med Negrene paa den østlige Deel sees ei at være truffet Aftale. En af Ophavsmændene ansaae derhos ikke Opstanden for tilstrækkelig forberedt til 2^{den} Juli og vilde have Udbrudet udsat. Ifølge det Anførte skjønnes det ikke, at Citⁿ har feilet m Hs t sine Pligter til den lovlige Ordens Opretholdelse. Naar der imidlertid anføres, at han har viist Vaklen og Ubestemthed og ikke optraadt med tilbørlig Kraft, maa jeg deels henholde mig til hvad alt er bemærket om at det ikke er hans Færd som Høist befalende paa Øen som kommer under Paakjendelse, da det, som han i den omhl. Hens. har udført, er foretaget af ham som Øens høieste civile Befalingsmand, deels formene, at selv Feil som i den berørte Hens. af ham maatte være begaaede, ikke kunde paadrage ham noget betydeligt Ansvar med mindre det tillige maatte antages, at den Malconduite, som i saa Hens: af ham maatte være udviist, har havt skadelige Følger. Her bliver da Spørgsmaal om Emancipationen, men m Hs: t den maa bemærkes, at flere af de i Sagen afhørte Deptⁿ som have været Øievidner til hvad der foregik i Frederiksted Frederiksted (navnlig Kmjkr Rothe, Major Gullich og Logan, Kammerherre Scholten, Politieadjutant Diederichsen mfl.), have udtalt som deres Overbeviisning at der, da Citⁿ kom til Frederiksted ikke var andet at gjøre end at emancipere de Ufri, hvis man ikke vilde udsætte den fri Befolkning paa Øen og dens Eiendele for Vold og Ødelæggelse. Andre fEx Fuldmægtig Rahr, Cancelliraad Øgaard, Vicelient Tiemroth, Fuldmægtig Calzky, Kbm Robertsen m:fl: have vel meent, at det var muligt at fordrive de Ufri fra Byen, men have ikke turdet bestemme om Følgen deraf vilde være blevet personlig Vold og Eiendommens Ødelæggelse. Skjøndt nu nogle have meent, at man ikke har været ude af Stand til at kue Oprøret, er det dog ikke muligt under saadan Meningsforskjellighed at danne sig en tydelig Forestilling om det Rette eller at ansee det klart, at Citⁿ ved strax at erklære Negrene for fri, uden at forsøge paa ved Forestillinger eller Magt at hindre dem i at faae deres Plan sat igjennem, har begaaet et saadant Misgreb, at han derfor bør belægges med Straf .

I Hens: til om Emancipationen ikke, i det Mindste for Tiden kunde være undgaaet, dersom Magt var blevet anvendt mod Negrene, men hensees til hvilken Virkning Magts Anvendelse vilde have havt i Forsaavidt angaaer Anvendelsen af Forestillinger bemærkes endnu i Hens. til de Nullys Nægtelse af at være af Citⁿ givet det Hverv at opfordre Negrene til at sende Deputationer finder jeg til det anførte kun Anledning at føie, at det forsaavidt der er Spørgsmaal om Strafansvar for Citⁿ ikke kan billiges, at Actor gaar ud fra, at

Citⁿ ikke har brugt den af ham i saa Hens. anførte Udladelse. Efter Negrenes Trudslers og Forhold under Opstanden er det sandsynligt, at de naar de havde mødt Modstand, vilde have hengivet sig til Ildspaaættelse og Plyndring paa Landet. Endog efterat de vare blevne fri, forholdt de sig saaledes, at der blev skudt paa dem, og hvor stor ~~Opstanden~~ Ødelæggelsen var blevet inden man havde kunnet betvinge dem, lader sig ei bestemme. I Motiverne til Loven om Vederlag til forrige Besiddere af Ufri i Vestindien (Anh. til Rigsd. Tid 3 Sess N° 70 S. 1074) er hertil taget Hensyn. Vel lykkedes det at kun Negrene som efter Emancipationen fandtes skyldige i saadan Adfærd, men der blev ogsaa anvendt meget voldsommere Midler imod dem, at Negre bleve strax skudte efter meget summarisk Standretsbehandling. Desuden var paa den Tid Sammenholdet imellem Negrene ophørt- Saalænge de kjæmpede for Friheden vilde de sandsynligviis Alle have modsat sig den lovlige Magt, I øvrigt er det en Selvfølge, at den blotte Mulighed, at Negrene ville have begyndt paa Voldsgjerninger, hvis de havde mødt Modstand, ikke kan have berettiget Citⁿ til at undlade at bruge Magten, saafremt den kunde have været brugt med Sandsynlighed for, at den lovlige Orden derved lod sig opretholde, men, naar hensees til den ufrie Befolknings Betydelige Størrelse, og at den Hob af flere Tusinder tildeels bevæbnede Negre allerede havde samlet sig forinden det var Citⁿ muligt at bruge robust Magt mod den og at Negrene kjæmper for Friheden, som de antog at have Ret til at fordre, maa det ansees meget tvivlsomt, om den militaire Styrke, der stod til Cit^s Raadighed, havde været tilstrækkelig til at beseire Opstanden uden at priisgive Colonien for Ulykker der langt vare overveiende med det Tab, Emancipationen medførte. Om det altsaa end ei kan lægges Citⁿ til Last, at han ikke er optraadt med den Kraft mod Oprøret, som maatte kunne fordres af en Militair Høistbefalende, maa dog Spørgsmaalet om Strafansvar beroe paa, om hans Forhold har havt Følger, hvilket igjen afhænger af Emancipationens Iværksættelse, i hvilken Hens. nu saadanne Bemærkninger ere fremførte, som formeentlig maae lede til Frifindelse.

I Hens. til det der er bemærket om Cit^s Forklaring i Commissionsforhørene 22 og 24 Juli 1850 henholder jeg mig til hvad af Hr Kmhr Br Bretton er bemærket med Tilføiende, at forsaavidt Tilførselen af Cit^s Forklaring i Forhør 22 Juli in specie de Ord: "det er derfor" o.s.v. synes at tale mod ham, viser selve Commissionsdommen, at det ikke maa tages ordret, thi der er denne Forklaring gjengivet saaledes: "han fandt saa meget mindre at burde slaae ind paa denne Vei .." og længere hen: at han tildeels vil have ladet sig bestemme af Hens. til Erstatningsspørgsmaalet Forsaavidt Cit^s Forhold efterat Emancipationen var blevet tilstaaet er blevet Gjenstand for Anke idet han søgte at dæmpe de Uordener, der indtraadte uden strenge Forholdsregler og navnlig uden at der blev skudt paa Negrene, naar de ikke gjorde Modstand, finder jeg ikke, at der kan lægges ham Noget til Last, idet jeg henholder mig til hvad herom under Voteringen er anført.

Omkostn. kan Citⁿ ikke undgaae at tilsvare, da han ved egne til deels uovereenst. Forklaringer har givet Anledning til Sagen .

Conclusion mener jeg kan gives ved at tillægge Citⁿ frifindelse i denne Sag. Hvad Omkostn angaaer, mener jeg det kan siges: I Henseende til de idømte Omkostninger bør C^{ms} Dom ved Magt at stande. Vel er det ikke oplyst, at Commiss. har havt særlig Bemyndigelse til at tilkjende Actor et saa høit Salarium, men, da der ikke fra nogen Side er nævnet noget derom, antager jeg, at det, som ikke særlig paaanket, kan tilkjendes. Adv. Buntzen kan ikke betragtes anderledes end som Actor, forsaavidt der er Spørgsmaal om Størrelsen af det Salarium, han har paastaaet, thi Betingelserne for at give ham Salair som beneficeret Parts Defensor ere ikke tilstede. Om Mulct til Justitsraaden bliver der ikke Spørgsmaal, uagtet der er en Ordenssag. Med disse Bemærkninger refererer jeg mig til hr Kmhr Br Brettons Votum.

Engelhart

Lassen

ligl.

Lowzow

Dom:

Citanten bør for Tiltale i denne Sag fri at være. I Henseende til de idømte Omkostninger bør Commissairernes Dom ved Magt at stande. I Salarium til Advocat Buntzen for Højesteret betaler Citanten 30rd.

Højesteret, Domprotokol 1852A

[opslag 52]

<https://arkivalieronline.rigsarkivet.dk/da/billedviser?epid=21606274#403441,74647340>

N° 53.

Kammer Herre og Generalmajor, Generalgouverneur P. v. Scholten
contra
Justitsministeriet, paa det Offentliges Vegne.

Stævning dat: d: 6 Februar 1851.

Citanten paaanker en af den i Sagen allernaadigst anordnede Commission den 15 Februar 1851 afsagt Dom, betræffende hans Forhold i Anledning af Negeropstanden paa St Croix i Juli Maaned 1848.

Thi som ved bemeldte Dom saaledes er kjendt for Ret: Tiltalte, Generalmajor, Kammerherre Peter Carl Frederik v Scholten, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd, bør have sit Embede som Gouverneur for de dansk-vestindiske Besiddelser forbrudt, samt udrede alle af Actionen flydende Omkostninger, heriblandt Salair til Actor, Kammerraad, Procurator Nyegaard, 150 Rbdr og de af denne for Oversættelse af nogle under Sagen fremlagte Documenter betalte 14 Rbdr. At efterkommes under Adfærd efter Loven.

Saa indstevnes denne Dom til Underkjendelse, Tilsidesættelse og Forandring.

Torsdagen d. 29de April 1852.

Citanten bør for Tiltale i denne Sag frie at være. I Henseende til de idømte Omkostninger bør Commissionens Dom ved Magt at stande. I Salarium til Advocat Buntzen for Højesteret betaler Citanten 30 Rbd.

Til Bekræftelse
F Lowzow